

Kétfejű hajítóbárd

FEGYVER

A kétfejű hajítóbárd a Kahrei mesterek egy kanyarodó dobófegyvere. Nevét arról kapta, hogy nyelében két fej helyezkedik el. Ezek közül az elsőt egy rejtett kapcsolóval lehet kinyitni, melynek hatására egyúttal egy belső ólomsúly is felcsúszik a bárd felső felébe. Miután a fegyvert eldobták — és így forgatójának keze nem szorítja — a második fej is kipattan, miközben az ólomsúly visszaszáll a nyél közepére.

A két penge veszedelmes, a fegyver igazi különlegességét azonban mégis a nyél adja, melynek szárny keresztmetszete lehetővé teszi, hogy a bárd a levegőben egy bumerángthoz hasonlóan kanyarodjon. Ez különlegesen hatékonyá teszi fedezékek és pajzsok ellen.

A fegyver majdnem minden egyéb tulajdonsága e köré a sajátosság köré van felépítve. A több fej célja kettős: egyrészt megnöveli a valószínűségét annak, hogy a hajítóbárd ívelő röppályája végén is megfelelően csapódjon be, másrészt teljesen nyitott állapotban nem esik jó fogás a fegyveren, ami megnehezíti, hogy az ellenség felvegye és visszadobja, vagy bármilyen más módon használja a hajítóbárdot.

Az ólomsúly célja, hogy először fejnehézzé tegye a bárdot, ezzel biztosítva a dobáshoz szükséges megfelelő súlyeloszlást. A második fej kinyílása után a súly visszatér középre, így lecsökkentve a fegyver tehetetlenségét nyomtatékát,

miáltal a pörgés felgyorsul. Ez tovább növeli a valószínűségét annak, hogy a fegyver fejjel előre csapódik be.

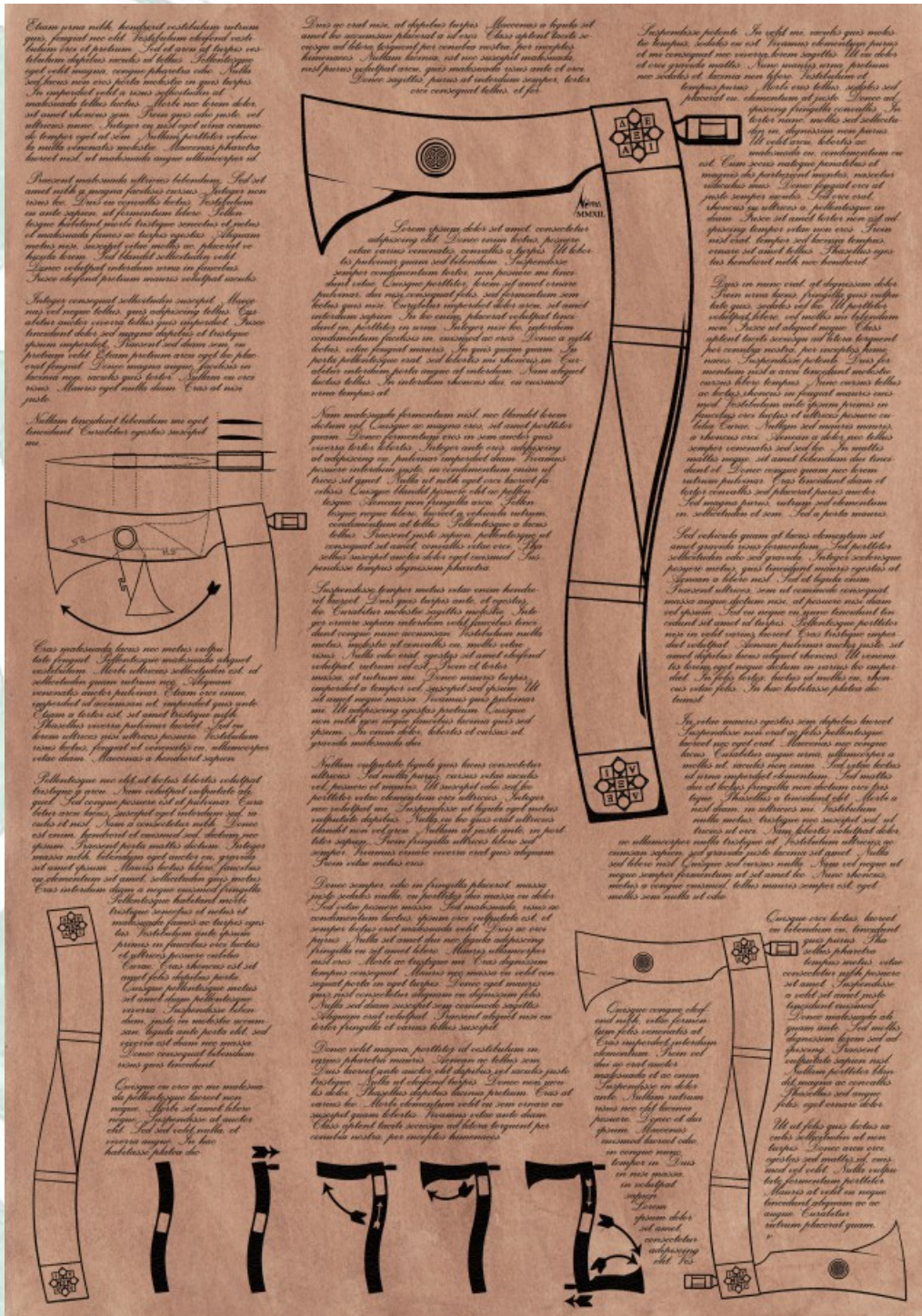
A több penge ötlete az így felépített afrikai hajítófegyverekből, például a vicces nevű hunga mungából jött, melyek a legenda szerint képesek voltak átbukfencezni a pajzsok felett. Bumerángthoz hasonlóan jó ideje akartam kezdeni valamit, és miután talákoztam ezzel a videóval, úgy döntöttem, hogy egy hajítóbárd kiváló lesz erre a célra. (Mellesleg megjegyzendő, hogy bár a köztudatban úgy él, hogy ez eredetileg ausztrál fegyver, a valóságban a kőkorszaki Európában és ó-Egyiptomban egyaránt készítettek bumerángthoz hasonlókat.)

Mint általában, ez a dizájn is számtalan változáson és iteráción ment keresztül. A korai verziókat a japán onokról mintáztam, de ezek túl tudományos-fantasztikusan néztek ki. A végleges változat inkább franciskákon (frank bárdok, nem pedig azonos nevű hölgyek) és tomahawkokon alapszik.

Természetesen ha már feltalálókról van szó, a görögöket sem hagyhattam ki a sorból, így a nyél felső és alsó végén lévő díszítésbe a görög dexai szó betűit foglaltam. Ez nagyjából annyit jelent, hogy „ezt kapd el”, és az ó-időkben előszeretettel vésték különféle lövedékekre.

A rajzolatnak több célja lehetett: egyrészt az ellenfél gyomorgörcsig bosszantására használhatták, másrészt pedig valószínűleg szerencsehozó hatalmat tulajdonítottak neki — ami ismét csak jól illeszkedik a Kahrei mágiához.

2012.?.
Szerző: Néma Ákos
Forrás: Néma Ákos honlapja
Szerkesztette: Magyar Gergely